

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 13 август 2026 г.
(OR. en)

12395/26
ADD 1

PROCIV 165
CONAFA 69
COJUR 45

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От: Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от
г-жа Martine DEPREZ, директор

Дата на получаване: 27 юли 2026 г.

До: Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на
Европейския съюз

№ док. Ком.: COM(2026) 401 ANNEX

Относно: ПРИЛОЖЕНИЕ към Препоръка за Решение на Съвета за
упълномощаване на Европейската комисия да участва от името на
Европейския съюз в преговорите по международно споразумение
за защита на лицата при бедствия в рамките на Организацията на
обединените нации

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2026) 401 final ANNEX.

Приложение: COM(2026) 401 final ANNEX

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 28.7.2026 г.
COM(2026) 401 final

ANNEX

ПРИЛОЖЕНИЕ

КЪМ

Препоръка за Решение на Съвета

**за упълномощаване на Европейската комисия да участва от името на
Европейския съюз в преговорите по международно споразумение за защита на
лицата при бедствия в рамките на Организацията на обединените нации**

ДОПЪЛНЕНИЕ

УКАЗАНИЯ ЗА ВОДЕНЕ НА ПРЕГОВОРИ ЗА МЕЖДУНАРОДНО СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЦАТА ПРИ БЕДСТВИЯ

Що се отнася до преговорния процес, ЕС следва да се стреми към това преговорният процес да бъде открит, приобщаващ и прозрачен и да се основава на добросъвестно сътрудничество.

Що се отнася до общите цели за преговорите, ЕС следва да се стреми да постигне следното:

(1) Като се насърчават правата на човека, международното право и правилата и принципите, заложи в Устава на Организацията на обединените нации, с конвенцията се определят принципите за ефективно международно сътрудничество в областта на управлението при бедствия, по-специално в случай на бедствие, което очевидно надхвърля капацитета на съответната държава.

(2) Конвенцията е в съответствие с принципите на Рамковата програма от Сендай за намаляване на риска от бедствия за периода 2015—2030 г.¹, като са изцяло взети под внимание основните констатации от междинния преглед на посочената рамка².

(3) Разпоредбите на конвенцията са съвместими с правната рамка на ЕС в областта на хуманитарната помощ, а именно Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета, приет въз основа на член 214 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и с правната рамка, уреждаща подкрепата на ЕС за действията на държавите членки в областта на гражданската защита съгласно член 196 от ДФЕС, както и с вторичното законодателство, прието на тази основа — Решение № 1313/2013/ЕС относно Механизъм за гражданска защита на Съюза. Разпоредбите са съвместими и с принципите, заложи в съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 27 май 2026 г.³[ОВ].

(4) Разпоредбите на конвенцията са съвместими с международните задължения на ЕС и на неговите държави членки.

(5) С разпоредбите на конвенцията се постига подходящ баланс между защитата на засегнатите хора чрез зачитане на техните права и удовлетворяване на основните им нужди, от една страна, и пълното зачитане на принципа на териториален суверенитет на държавите, от друга страна, което предполага, че засегнатите държави носят основната отговорност за предоставяне на помощ при бедствия.

(6) В конвенцията се зачитат хуманитарните принципи за неутралност, безпристрастност, хуманност и независимост, които трябва да се насърчават и напълно

---

¹ Резолюция 69/283, приета от Общото събрание на Организацията на обединените нации на 3 юни 2015 г.

² Основни констатации от междинния преглед на Рамковата програма от Сендай за намаляване на риска от бедствия за периода 2015—2030 г.

³ [Съвместно съобщение до Европейския парламент и Съвета](#), Защита на ценностите, насърчаване на реформите, постигане на въздействие: хуманитарната дейност на ЕС в условията на променящия се световен ред, JOIN(2026)25 final, 27 май 2025 г.

да се спазват и в контекста на предоставянето на помощ при бедствия, както е заложено в Европейския консенсус относно хуманитарната помощ⁴.

(7) В текста на конвенцията се посочва, че в случаи на въоръжен конфликт отнасящите се до същите въпроси правила следва, доколкото е възможно, да се тълкуват така, че резултатът да е единен набор от съвместими задължения съгласно международното право. При наличие на несъвместими противоречия международното хуманитарно право има предимство като *lex specialis* и нито една от разпоредбите на конвенцията не може да се чете или тълкува като засягаща международното хуманитарно право. Същевременно прилагането на конвенцията не се изключва *a priori*, особено като се имат предвид случаи на сложни извънредни ситуации, когато бедствие възниква в район на въоръжен конфликт.

Що се отнася до същността на преговорите, ЕС следва да се стреми да постигне следното:

(8) В обхвата на конвенцията са включени всички етапи на управлението при бедствия, включително предотвратяване, готовност и реакция, и с него се насърчава международното сътрудничество в областта на управлението при бедствия, по-специално по отношение на бедствия, които са със значителни трансгранични последици или надхвърлят капацитета за реагиране на дадена държава на национално равнище.

(9) В разпоредбите на конвенцията напълно се признава важността на удовлетворяването на основните нужди на засегнатите хора при същевременно зачитане на техните основни права, като се постига баланс между тези два взаимно допълващи се подхода.

(10) В конвенцията се предвиждат определения за бедствия, които позволяват да се преодолеят неблагоприятните последици от дадено събитие върху засегнатите лица, независимо от произхода на бедствието. С определения се избягват всякакви неясни или прекомерно високи прагове за прилагането на разпоредбите на конвенцията, като в обхвата му сред потенциалните неблагоприятни последици от дадено бедствие са включени и щетите, нанесени на културни ценности.

(11) Разпоредбите на конвенцията са изцяло в съответствие с Насоките от Осло относно използването на чуждестранни военни и граждански сили и средства за гражданска защита при бедствия в рамките на международна помощ при бедствия⁵, като се признава, че тези сили и средства могат да се използват само когато липсва сходна гражданска алтернатива и единствено чрез използването на военни сили и средства може да се отговори на критична хуманитарна потребност.

(12) В определения за оказващи подкрепа участници е включено позоваване на организациите за регионална интеграция, като по този начин се признава ролята на организациите като ЕС при предоставянето на помощ в областта на управлението при бедствия.

---

⁴ Съвместна декларация на Съвета и представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, Европейския парламент и Европейската комисия (2008/С 25/01).

⁵ Насоки от Осло на Службата на ООН за координация по хуманитарните въпроси от ноември 2007 г.

(13) Определението за външна помощ е широко и включва експертен опит.

(14) В конвенцията изрично се посочва, че при реакция при бедствия трябва да се зачитат четирите хуманитарни принципа, а именно принципите за неутралност, безпристрастност, хуманност и независимост. Основната цел на този инструмент е защитата на засегнатите лица, чиито права трябва да бъдат зачитани, а основните им нужди — удовлетворени, като се отчита специфичната ситуация на хората, които са засегнати в несъразмерно голяма степен от бедствие, включително тези, които са жертва на многобройни и взаимосвързани форми на дискриминация, и като се обръща особено внимание на правата и потребностите на жените, децата, възрастните хора и хората с увреждания.

(15) С конвенцията се установява задължение за държавите да си сътрудничат — помежду си и със съответните международни правителствени и неправителствени организации — на всички етапи от управлението при бедствия, включително намаляване на риска от бедствия, с цел да се реагира адекватно на нарастващия брой на бедствията и на тяхната сложност и интензивност. Засегнатите държави са длъжни да потърсят външна помощ, когато дадено бедствие очевидно надхвърля техния капацитет. В конвенцията също така се посочва широк и неизчерпателен списък с форми на сътрудничество.

(16) В конвенцията се установява задължението на държавите да намаляват рисковете от бедствия чрез подходящи средства.

(17) В разпоредбите на конвенцията ясно се посочва задължението на засегнатата държава да защитава засегнатите лица и да предоставя помощ, което включва задължението да се гарантира, че предоставянето на помощ е навременно и ефективно, както и да се осигури възможност външната помощ да достигне до хората в нужда. Въпреки че засегнатата държава има право да поставя условия за предоставянето на външна помощ, като отчита правата и нуждите на засегнатите хора, в разпоредбите ясно се посочва, че засегнатата държава не следва произволно да задържа съгласието си във връзка с предложения за външна помощ. В разпоредбите се уточнява също, че засегнатата държава трябва да улесни предоставянето на помощ и да осигури защита на персонала, оборудването и стоките за целите на предоставянето на помощ при бедствия.

(18) В конвенцията са предвидени минимални процедурни правила за ефективно международно сътрудничество, с които се гарантира плавно постепенно прекратяване на външната помощ.

Що се отнася до функционирането на конвенцията, ЕС следва да се стреми да постигне следното:

(19) С конвенцията се запазват действащите глобални и регионални инструменти и текущото международно сътрудничество при предоставянето на помощ при бедствия. По-специално, в своите взаимоотношения държавите — членки на ЕС, могат да продължат да прилагат правилата на ЕС.

(20) В конвенцията се предвижда лек и подходящ механизъм за гарантиране на нейното прилагане, както и заключителни разпоредби относно подписването, ратификацията, приемането, утвърждаването и присъединяването, влизането в сила, изменението, суспендирането, денонсирането, депозитаря и езиците.

(21) С конвенцията се гарантира ефективно участие и сътрудничество между всички заинтересовани страни, включително неправителствени организации и други организации на гражданското общество, с цел подпомагане на нейното прилагане.

(22) В конвенцията се допуска ЕС да стане страна по нея и да участва в механизма за уреждане на спорове.

Като цяло процедурата за преговорите е следната:

(23) Комисията следва да се стреми да гарантира, че конвенцията е съгласувана със съответните правни актове и политики на ЕС, както и с ангажиментите на ЕС по други имащи отношение многостранни споразумения.

(24) Комисията следва да води преговори от името на ЕС по въпроси, попадащи в неговата област на компетентност, в съответствие с Договорите.

(25) Преговорите, включително всеки кръг от преговори, трябва да бъдат подготвени предварително. За целта Комисията уведомява Съвета за планирания график и преговорните въпроси и му представя съответната информация възможно най-рано.

(26) В съответствие с принципа на лоялно сътрудничество Комисията и държавите членки следва да си сътрудничат тясно по време на преговорния процес, включително чрез редовни контакти с експертите и представителите на държавите членки в Ню Йорк.

(27) Доколкото е възможно, преговорните сесии се предшестват от заседание на работна група „Международно публично право“, за да се набележат ключовите въпроси, да се формулират становища и да се предоставят насоки, включително изготвяне на декларации и резерви, по целесъобразност.

(28) Комисията докладва на работна група „Международно публично право“ за резултатите от преговорите след всяка преговорна сесия, включително в писмена форма.

(29) Комисията информира Съвета и се консултира с работна група „Международно публично право“ по всеки важен въпрос, който може да възникне в хода на преговорите.